

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
10.06.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Ірпінського міського суду Київської області Оладько Світлани Іванівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Ірпінського міського суду Київської області **Оладько Світлану Іванівну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами. Суддя допускала поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (або) порушення основоположних прав і свобод. Наприклад, суддя вирішувала справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Постановою від 22.01.2014 у справі № 367/233/14-п суддя позбавила учасника подій Революції Гідності водійських прав на 3 місяці за поїздку до резиденції Віктора Януковича у Межигір'ї 29.13.2013. Надалі суддя прийняла постанову від 04.03.2014, якою цю особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21.02.2014 № 743-VII.

Постановою від 22.01.2014 у справі № 367/187/14-п суддя позбавила учасника подій Революції Гідності водійських прав на 3 місяці за поїздку до резиденції Віктора Януковича у Межигір'ї 29.13.2013. Надалі суддя винесла постанову від 28.02.2014, якою цю особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які

мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21.02.2014 № 743-VII.

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до заміської резиденції “Межигір’я”. Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у висновках щодо [В.В. Лисенка](#), [В.В. Дев’ятка](#) та [М.Ю.Тітова](#) з посиланням на показання ексголови Оболонського районного суду м.Києва та екскленкині Вищої ради правосуддя Ірини Мамонтової, є підстави вважати, що такі рішення судді ухвалювали у зв’язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Наявність цих показань Мамонтової І.Ю. підтверджується і багатьма ухвалами судів. Так, про це вказується в ухвалі судді Новозаводського районного суду м.Чернігова від 15.11.2017 у справі № [751/4456/17](#), якою прокуратурі дозволено вилучити справи щодо учасників протестів з одного із судів м. Києва: *«Вказані факти безпідставного притягнення до адміністративної відповідальності учасників акції протесту «Автомайдан» та її координації з Адміністрації Президента України ОСОБА_3 підтверджуються показаннями колишнього голови Оболонського районного суду міста Києва ОСОБА_4 яка повідомила, що протягом грудня 2013 та січня 2014 року їй на робочій телефон надходили дзвінки з Адміністрації Президента України, щодо прискорення розгляду адміністративних матеріалів та обрання максимально можливого стягнення відносно правопорушників».*

[Статистичним дослідженням](#) судових рішень про притягнення водіїв до відповідальності встановлений особливий підхід суддів саме до справ за участю учасників акцій протестів та різку зміну підходу до вирішення цих справ. Така аномалія у практиці застосування законодавства також може пояснюватись наявністю такого впливу на суддів.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов’язків повідомила недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) у 2016 році, суддя у п. 17 підтвердила, що не приймала рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 до дня набрання чинності цим законом.

Факти, наведені у п. 1 цього висновку, доводять, що суддя ухвалювала рішення, передбачені п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” і твердження у п.17 декларації доброчесності судді не відповідають дійсності.

2.2. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) у 2016 році, суддя у п. 19 суддя вказала, що до неї не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Однак це не відповідає дійсності, що підтверджується фактами, вказаними у п.1 цього Висновку. Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 [№ 743-VII](#).

Оскільки суддя ухвалила два рішення, яким осіб було притягнуто до адміністративної відповідальності, а в подальшому було звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 [№ 743-VII](#), то суддя підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 Декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої ради правосуддя (ВРП) та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду. Так, [Рішенням](#) ВРП від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентіві України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п.19 декларації доброчесності. При цьому ВРП відкинула аргумент судді про те, що він

керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, які передбачені цим Законом не поширюються на нього.

ВРП врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була проведена з порушенням порядку. Рішенням Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 01.02.2018 у справі № [800/402/17](#) відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення ВРП. У рішенні суду зокрема вказано:

*«101. Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", **оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.***

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

*103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», **свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.***

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

2. Суддя не пояснила переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (її, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

21.07.2016 суддя на підставі договору купівлі-продажу придбала квартиру площею 83.7 кв.м. у [НОВОБУДОВІ](#) по вул. Миру в м.Ірпіні. Відповідно до декларації за [2016](#) рік

вартість квартири складає 500 000 грн. Однак відповідно до даних спеціалізованих сайтів нерухомості схожі квартири у цьому будинку коштують близько 1 700 000 - 1 800 000 грн. Таким чином, існує обґрунтований сумнів, що зазначена у декларації вартість квартири відповідає реальній.

Загальні задекларовані доходи сім'ї судді у 2016 році склали 683 580 грн, без вирахування податків та витрат на забезпечення мінімальної життєдіяльності. Також важливо, що придбання квартири відбулось у липні 2016 року, тобто коли суддя та її члени сім'ї не отримали доходи за липень-грудень. При цьому у декларації за 2015 рік відсутні готівкові кошти та залишки на рахунках. У ж 2015 році член сім'ї судді придбав автомобіль Hyundai IX35 2014 р.в. за 710 000 грн, що майже вдвічі перевищило загальні доходи сім'ї за 2015 рік.

Таким чином, сумнівно, що задекларованих доходів достатньо для оплати квартири відповідно до задекларованої вартості (500 000 грн). Якщо ж брати ринкову вартість квартири, то задекларованих доходів виразно не достатньо для її оплати.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення судді.

У декларації за 2012 рік вказано відчуження квартири 46,3 кв.м у м. Києві та легкового автомобіля "Мазда" 626 2007 р.в. У декларації за 2013 рік це майно відсутнє. Ймовірно воно було відчужено, однак доходу від його продажу не задекларовано.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки суддя не надала Раді свої контакти, а Комісія призначила її у строк, що унеможливив таку комунікацію.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

10.06.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 14-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 14 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Остапенко Дмитро
- 10) Стригун Дмитро
- 11) Соколенко Наталія
- 12) Сухоставець Роман
- 13) Чижик Галина
- 14) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)